

KÉT HÉT EGY NOVELLA

5-8. osztály

1.forduló

Szeretettel üdvözlünk mindenkit újra, vagy éppen először a **Békés Városi Püski Sándor Könyvtár gyermekkönyvtárának** felső tagozatosoknak meghirdetett játékán! **A játék 6 fordulóból áll majd**, és minden alkalommal egy novellát, elbeszélést vagy regényrészletet és a hozzá kapcsolódó kérdéseket kapjátok meg a feladatlapokon. A feltett kérdésekre igyekezzetek szépen, magyarul, egész mondatokkal válaszolni, hiszen így tudjuk csak megfelelően értékelni azokat. A megoldásra minimum két hetet kaptok majd, (mivel akkor adjuk a következő feladatlapot) de az elmaradt fordulókat **BÁRMIKOR** pótolhatjátok a játék végéig (kb. 2016. január vége). Mivel ez **egy verseny**, a végén a kapott pontok alapján minden versenyzőt megjutalmazunk majd, aki legalább **4 feladatlapot kitöltött** és leadott a gyermekkönyvtárba...

Sok szép mesét, jó olvasást és megoldást kívánunk!

Jolcsi néni és Éva néni

gyermekkönyvtárosok

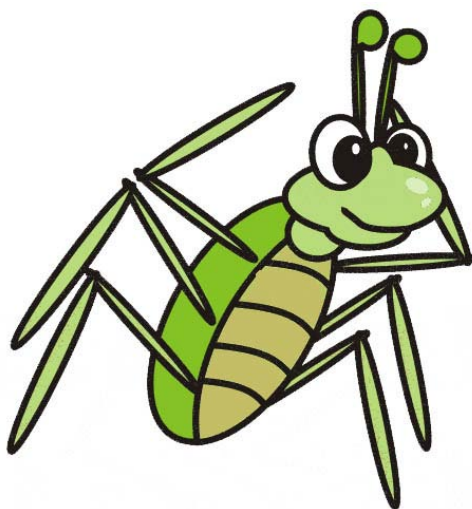
név: iskola: oszt.:

Az első fordulóban egy gyermekregény egy részletét olvashatjátok el,
amihez kérdéseket is melléeltünk. Jó olvasást!

Elise Broach: Marvin, a bogár

Családi vészhelyzet

(Szeged: Maxim Könyvkiadó, 2014). A könyv illusztrációit Kelly Murphy készítette.
A főszereplő, Marvin és családja a futrinkafélék vagy futóbogárfélék családjából származik.
Három-négy évig élnek és sokféle ételt megesznek. Általában a szabadban élnek, de néha
lakásokban is megtelepszenek. Marvin is lakásban él, és még egy kisfiú barátja is van: James.

1) Hol lakott Marvin családja?

.....

2) Miért volt ez az otthon tökéletes?

.....

.....

.....

3) Hogyan néztek ki Marvin és rokonai?

.....

.....

.....

4) Melyik városban lakott az az embercsalád, ahol Marvinék lakása volt?

.....

5) Mit vesztett el Pompaday asszony?

.....

6) Miért Marvinint választották a kockázatos feladat elvégzésére?

.....

7) Miért lett volna kockázatos, ha a család vízvezeték-szerelőt hív?

.....

.....

.....

8) Írd le, hogyan jutott el a bogárcsalád a konyhából a fürdőszobába?

.....

.....

.....

.....

9) Ki volt James?

.....

.....

10. Hogyan „szúrta ki” néhány hete Marvinint a fiú?

.....

.....

.....

Következő feladatlap: 2015. október 26-án, hétfőn

Elise Broach: Marvin, a bogár

Marvin családja számára az otthont a konyhai lefolyó alatti szekrényke egyik nyirkos sarka jelentette. Egy szivárgó cső szétmállasztotta a gipszet. Így a család, pontosan a fal mögött, három tágas szobát alakított ki magának, és ahogy Marvin szülei számtalanszor kijelentették, a hely tökéletesen bevált. A melegvíz-csövek elég hőt adtak, a nyirkosság megkönnyítette a vacok bővítéséhez szükséges ásást, kellemesen sötét volt és dohos, mint minden korábbi otthonuk. A legjobb pedig az oldalvást homályosan felderengő fehér, műanyag szemétkosár volt, a zsákmányszerzés állandó helyszíne, hiszen mindig került bele alma-csutka, kenyérmorzsa, hagymahéj, cukorkák csomagolópapírja és más efféle kincs.

Marvin és rokonai ugyanis a bogárnemzetséghez tartoztak. Fényes, fekete páncéljuk és hat lábuk volt, kitűnően láttak a sötétben. A bogarak között középtermetűnek számítottak, nem lehettek nagyobbak egy-egy szem mazsolánál. Hihetetlen fürgeséggel másztak viszont a falon, szaladtak át a konyhapulton, surrantak át zárt ajtók alatt. A Pompaday embercsalád hatalmas lakásában laktak, New Yorkban.

Egy reggel Marvin nagy felfordulásra ébredt. Általában a szülei szomszéd szobából érkező gyengéd neszezése jelentette számára a nap első hangjait, miközben a mosogatóból távoli edénycsörgés tudatta, hogy a Pompaday család is ébredszik. Ma azonban Pompaday asszony magas sarkú cipőjének heves kopogására ébredt, és hallatszott az asszony aggodalmas, éles hangja is. Éppen elgondolkodott, vajon mi történhetett, mikor anyja jött érte sietve.

– Marvin! – kiáltotta. – Gyere gyorsan, drágám! Vész-helyzet van!

Marvin kimászott az ágyául szolgáló puha vattagombolyagból, és még mindig félálomban követte anyját a nappaliba. Apját, Albert bácsit és Elaine unokatestvérét mély beszélgetésbe merülve találta. Elaine hozzá rohant, és izgatottan ragadta meg az egyik lábát.

– Pompaday asszony elvesztette a kontaktlencsáját! Le-csúszott a fürdőszobai lefolyón! A családból csak te tudsz úszni, *neked* kell kihalásznod!

Marvin meglepetten hátrált, de az unokatestvére lelkesen folytatta: – Akár meg is fulladhatsz!

Marvint közel sem lelkesítette annyira ez a lehetőség, mint Elaine-t. – Nem fulladok meg – mondta határozottan. – Jól úszom.

Majdnem egy hónapja gyakorolta az úszást, egy gyümölcsös palack vízzel töltött kupakjában. Az egész családból tényleg csak ő úszott, a szülei csodálták, méltányolták a tudományát.

– Marvinnak kivételes koordinációs érzéke van, tökéletesen ura a lábainak – jegyezte meg gyakran Mama. – Emlékeztet a régi szép időkre, mikor balettoztam.

– És ha elszánja magát valamire, semmi nem állítja meg – tette hozzá kissé öntelten Papa. – Apja fia.

Marvint azonban most az ő szavai sem nyugtatták meg. Egy kupakban úszni legföljebb másfél centis vízmélységet jelent. A lefolyócső egészen más. Idegesen járkált föl-alá a szobában.

Mama közben Albert bácsival beszélt, és elég kétségbeesettnek látszott.

– Nem engedhetem! – kiáltotta. – Hiszen még gyerek! Hívjanak vízvezeték-szerelőt!

Papa a fejét rázta. – Túl kockázatos! Ha egy szerelő ide bedugja az orrát, azonnal észreveszi, hogy mállik a fal. Figyelmezteti Pompaday-éket, hogy javíttassák meg, és akkor lóttek Albert és Edit otthonának.

Albert bácsi élénken bólogatott, és odaintett Marvinnak. – Nos, fiacskám, mit gondolsz? Le kell ereszkedned a lefolyócsőbe, és megkeresned a kontaktlencsét. Szerinted menni fog?

Marvin habozott, a szülei egyre csak vitatkoztak. Papa boldogtalanul nézett rá:

– Én magam mennék, fiam, biztos lehetsz benne – ha tudnék úszni.

– Senki nem úszik úgy, mint Marvin – jelentette ki Elaine. – De lehet, hogy még ő sem elég ügyes ehhez. Ki tudja, mennyi víz van már abban a csőben? Ki tudja, milyen mélyre kell ereszkednie? – Drámai szünet után folytatta. – Talán soha többet nem lesz képes a felszínre vergődni.

– Csitt, Elaine! – mondta Albert bácsi.

Marvin megragadta a darabka mogyoróhéjat, amit úszódeszkának használt a saját kis medencéjében. Mély lélegzetet vett.

– Legalább megpróbálom – mondta a szüleinek. – Óvatos leszek.

– Elkísérlek – döntött Mama – nem hagyom, hogy valami meggondolatlanságot csinálj. És ha egy kicsit is kockázatosnak látszik, maradsz.

Albert bácsival az élen elindultak hát a Pompaday család konyhája felé. Marvin szorosan anyja nyomában haladt, a mogyoróhéjat sután egyik lába alá szorította.

Eltartott egy ideig, mire a fürdőszobába értek. Először ki kellett mászniuk a szekrényből, a nappali fényben úszó konyhába. A kis William kanálával az etetőszéket püfölte, a padlón kétszersült karikák heverték szanaszét. Más esetben a bogarak az árnyékban kivárták volna, hogy el-emelhessenek egyet, és hazacipeljék ebédre, de most fontosabb feladat várt rájuk. A lambéria mentén átjutottak a nappaliba, hogy megkezdjék a kimerítő átkelést a keleti szőnyegen, mely legalább kék színével kitűnően álcázta őket.

Marvin egész úton azt hallgatta, hogyan ordítózik egymással a Pompaday házaspár.

– Nem értem, miért nem szeded szét azt a lefolyót, és halászod ki belőle – panaszolta az asszony. – Karl bezzeg képes lenne rá.

Karl Pompaday asszony első férje volt.

– Szedd szét te, és keresd meg! És áraszd el a fürdőszobát! Akkor legalább több dolgot pótolhatunk, nem csak a kontaktlencsédet! – füstölgött Pompaday úr. Dübörgő léptekkel a telefonhoz indult. – Hívok egy szerelőt!

– Remek! – felelte Pompaday asszony. – Legalább egy napba telik, míg kijön. Nekem meg húsz percen belül indulnom kell dolgozni, és kontaktlencse nélkül az ajtóig se látok.

James, Pompaday asszony első házasságából származó fia, a küszöbön ácsorgott. Tízéves korára a lába már nagy volt, de a termete vékonyka, nagy szürke szempár, alatta szórt szeplők uralták az arcát. Másnap töltötte be a tizenegyet, Marvin és családja már egy ideje törték a fejüket, mivel lepjék meg, mert összehasonlíthatatlanul jobban kedvelték őt, mint a családtagjait. Csendes volt és okos, nem tett heves mozdulatokat, és nem emelte fel a hangját.

Marvinnak a fiú láttán eszébe jutott, hogyan szúrta ki őt James néhány hete, mikor éppen egy M&M's drazsét vonszolt haza, hogy desszert is legyen az ebédhez. Marvint olyan izgatottá tette a szerencsés zsákmány, hogy elfelejtett a lambéria tövében maradni. A krémszínű csempetenger közepén tartott, amikor megállt mellette egy kék edzőcipő. Marvin pánikba esett, ledobta a drazsét, és futott az életéért. James azonban csak lekuporodott, és szótlanul figyelte.

Marvin nem számolt be a szüleinek arról, milyen veszélybe sodorta magát. Megesküdött magának, hogy a jövőben óvatosabb lesz.

James most ugyanabban a kék edzőcipőben helyezte a súlyát egyik lábáról a másikra.

– Fölvehetnéd a szemüvegedet is, Anya – mondta.

– Remek ötlet – felelte Pompaday asszony. – A szemüvegemet. Remek. Úgyse számít, hogy nézek ki, mikor az ügyfeleimmel találkozom. Mehetnék akár fürdőköpenyben is.